

عفونت مجرای ادراری

همدان - پل پیشاهنگی ۴-۳-۲۴۰۰۳-۳۸۱-۰۸۱

عفونت دستگاه ادراری به معنی عفونت در هر یک از قسمت های دستگاه ادراری از جمله کلیه ها ، مجاری ادراری و عفونت مثانه می باشد ، اکثر انواع عفونت های ادراری شامل قسمت پایینی دستگاه ادراری یعنی عفونت مثانه و پیشابراه می باشند. خطر ابتلا به عفونت ادراری در زنان بیشتر از مردان می باشد. عفونت محدود به مثانه دردناک و ناراحت کننده است اما اگر این عفونت به کلیه ها برسد ، خطرناک و جدی می باشد. آنتی بیوتیک ها درمان اصلی این نوع عفونت هستند.

مجرای ادرار چیست؟

مجرای ادراری به راهی گفته می شود که ادرار به واسطه ی آن از کلیه ها به خارج از بدن انتقال داده می شود. ادرار در کلیه تولید می شود و سپس از لوله های باریکی عبور کرده و در مثانه ذخیره می گردد. زمانیکه مثانه پر میشود ، شما احساس میکنید که باید ادرار خود را تخلیه نمایید. ادرار از شکافی به نام " مجرای پیشاب " از بدن شما خارج می شود.

دلایل عفونت مجرای ادراری

ادرار معمولاً فاقد باکتری است. مجاری ادراری زمانی عفونت می کنند که باکتری ها به داخل مجاری ادرار و مثانه راه پیدا می کنند. از آنجایی که مجرای پیشاب خانم ها نسبت به آقایان کوتاه تر است. باکتری ها خیلی راحت تر می توانند به داخل مثانه راه یافته و سبب ایجاد عفونت شوند.

از جمله شایع ترین انواع عفونت های ادراری ، عفونت مثانه است که به آن التهاب مثانه اطلاق می شود. اگر عفونت صرفاً بر روی مجاری ایجاد شده باشد، به آن التهاب مجاری ادراری یا (Urethritis)

گفته می شود. اگر کلیه دچار عفونت شود، به آن عفونت کلیوی یا (Pyelonephritis) می گویند.

چه کسانی در معرض ابتلا به این نوع عفونت هستند؟ این بیماری مسری نیست و شما نمی توانید آن را از کس دیگری بگیرید . در اکثر موارد بیماری به دلیل مشکلات کلیوی و اختلالات مربوط به مثانه ایجاد می شود.

علائم بیماری

- ۱- درد و یا سوزش در حین ادرار
- ۲- تکرر ادرار
- ۳- کم بودن میزان ادرار حتی در زمانیکه احساس می کنید مثانه پر شده است.
- ۴- بوی بد و تیرگی ادرار
- ۵- خون در ادرار
- ۶- تب و لرز
- ۷- احساس درد در قسمت پایینی کمر
- ۸- زمانیکه احساس کردم دچار عفونت ادرار شده ام، چه کاری باید انجام دهم؟

اگر احساس می کنید که به این عارضه مبتلا شده اید باید فوراً به پزشک مراجعه کنید. اگر منتظر بمانید و تصور کنید که بیماری خود به خود بهبود پیدا می کند، باید بدانید که اشتباه می کنید و با این کار فقط بر شدت بیماری خود می افزایید. گاهی اوقات این باکتری ها می توانند موجبات عفونت های شدید کلیوی را ایجاد نمایند، همانطور که می دانید این بیماری یک مشکل جدی است.

تشخیص بیماری

این بیماری عموماً با یک آزمایش ساده ی ادرار قابل تشخیص است.

درمان

پزشکان عموماً از آنتی بیوتیک ها برای درمان عفونت ادراری استفاده می نمایند. اینکه چه دارویی و به چه مدت استفاده شود، بسته به باکتری موجود در ادرار دارد. پزشک با توجه به آزمایش ادرار آن نوع آنتی بیوتیکی را که برای شما مناسب است تجویز خواهد کرد. سپس به شما می گوید که چند روز و در چند نوبت باید از آن استفاده کنید. عموماً علائم بیماری چندین روز بعد از درمان بیماری شروع

به محو شدن و کاهش می کند. اما ممکن است برای درمان کامل نیاز به ادامه مصرف دارو تا چند هفته باشد. همه مقداریکه پزشکتان برای شما تجویز کرده را می بایست مصرف نمایید.

اگر عفونت شدید باشد، پزشک بنا به تشخیص خود می تواند داروهای دیگری تجویز کند. به عنوان مثال برخی افراد دچار اسپاسم های مثانه هستند (دردی که برای یک لحظه در زیر مثانه ایجاد شده و رها می شود). برخی از انواع داروها هستند که ممکن است رنگ ادرار شما را نارنجی کنند. این یک تاثیر جانبی کاملاً طبیعی است و به محض اتمام داروها رنگ ادرار به حالت طبیعی باز می گردد. هرچند این داروها به شما کمک می کنند که درد کمتری را احساس کنید، اما کار اصلی که همان کشتن باکتری هاست توسط آنتی بیوتیک ها انجام می پذیرد.

پیگیری

خیلی مهم است که توصیه های پزشک را مو به مو انجام دهید. به این معنا که تمام آنتی بیوتیک ها را باید مصرف کنید. حتی اگر احساس کردید که دیگر هیچ نشانه ای از بیماری در شما باقی نمانده، باز هم

باید به مصرف داروها ادامه دهید. اگر تمام داروها را مصرف نکنید، ممکن است عفونت مجدداً برگردد و دوباره احساس بیماری کنید.

اگر یکبار عفونت بگیرم، احتمال اینکه مجدداً دچار آن شوم بیشتر می شود؟

باید توجه داشت که احتمال بروز عفونت در افرادی که یکبار این بیماری را تجربه کرده اند، بیشتر است. اما اگر شما به محض بهبودی مجدداً علائم بیماری را در خود مشاهده کردید، جزء بیمارانی هستید که دچار " عفونت بازگشتی " شده اند. این بدان معناست که عفونت هنوز در بدن شما وجود دارد به این دلیل که در مرحله ی اولیه درمان، باکتری ها به طور کامل کشته نشده اند. اگر مجدداً علائم بیماری را در خود مشاهده کردید، حتماً به پزشک مراجعه نمایید.

پیشگیری

نوشیدن آب فراوان (۸ تا ۱۰ لیوان بزرگ آب به صورت روزانه) و استحمام مکرر، این امر می تواند مثانه شما را خالی، فعال و دور از باکتری نگه دارد.